

+

3e Zondag Jaar C (Zondag Woord van God)

Dierbare Vader Abt, dierbare Broeders, beste Christengelovigen,

Eenheid is de grootste genade die een gemeenschap ten deel kan vallen, of het nu gaat om het gezin, de monastieke community, de samenleving of de Kerk in haar geheel.

*Maar, zoals Paus Franciscus schreef: "Eenheid betekent **niet uniformiteit**, maar wel de veelzijdige harmonie geschapen door de H. Geest".* In het Lichaam van Christus dat de Kerk is, heeft God aan elke lidmaat een eigen, specifieke plaats aangewezen, we hoorden het in de 2:e lezing. *Om het met de ontroerende woorden van Paus Benedictus te zeggen: "Niemand is teveel in de Kerk. Iedereen, zonder uitzondering moet zich er thuis kunnen voelen en nooit uitgesloten".* God wil niet dat er verdeeldheid is, maar dat de ledematen eendrachtig voor elkaar zorgen. Wanneer het hoofd zegt tot de voeten: *"Ik heb je niet nodig"*, dan wordt het inderdaad moeilijk om als Kerk samen op weg te gaan.

In deze tijden van verwarring, controversen en openlijke verdeeldheid, heeft elkeen van ons dan ook de plicht om na te denken over deze vraag: hoe kan **ik bijdragen tot de eenheid** in de Kerk? Een vraag die we ons ook heel speciaal in deze gebedsweek voor de eenheid der christenen mogen stellen. Het antwoord zal verschillen naargelang ieders persoonlijke verantwoordelijkheid en opdracht, maar zal in wezen steeds hetzelfde zijn: namelijk door ons vastberaden en met Gods hulp af te wenden van onze ondeugden en zonden, en ons te keren naar **Jezus Christus**: *"Bekeert U en geloof in het Evangelie"*. Maar om te kunnen geloven in de Blijde Boodschap die uiteindelijk Christus zelf is, moeten we hem eerst leren kennen. En zoals de H. Hiëronymus het schrijft: *"De Heilige Schrift niet kennen, is Christus niet kennen."*

Mag ik een uitdagende vraag stellen? Hoeveel tijd brengen wij per dag door met het lezen van de krant, van magazines, van de berichten op sociale media? En hoeveel tijd met het lezen van de Heilige Schrift? Hoeveel tijd brengen wij per dag door voor onze televisie, ons mobieltje of ons computerscherm? En hoeveel tijd voor het Tabernakel?

Laten wij daarom, en heel bijzonder op deze zondag die door de Heilige Vader is uitgeroepen tot "Zondag van het Woord van God", onze blik gericht houden op Jezus Christus, *"de Weg, de Waarheid en het Leven"*, het eeuwige Woord van God, mens geworden omwille van ons heil. En meer bepaald door *"de viering, de studie en de verkondiging van de Heilige Schrift"* alsook door onze aanwezigheid en gebed voor het Allerheiligste Sacrament: de beide zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden. Dezelfde Jezus van Nazareth waarover de Heilige Schrift de woorden en de daden, de leer en het leven verhalen, bevindt zich op de meest realistische wijze aanwezig in de verborgen stilte van de **Heilige Eucharistie**. Ons christelijke geloof is immers geen "godsdiens van het boek", maar een godsdiens van een Persoon, *"niet van een geschreven en stom woord"*, zegt de H. Bernardus, *"maar van het mensgeworden, levende Woord"*. *"Door alle woorden van de H. Schrift heen zegt God slechts één Woord: zijn enig Woord waarin Hij zich geheel uitsprekt"*. (cf. CKK 102, 108) Zo opent ook de brief aan de Hebreëën: *"Nadat God eertijds vele malen en op velerlei wijzen tot onze vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij nu, op het einde der tijden, tot ons gesproken door de Zoon..., afstraling van Gods heerlijkheid en evenbeeld van Zijn wezen, en Hij houdt alles in stand door Zijn machtig Woord."*

Dit stelt ons ook in staat om beter de aangrijpende gebeurtenis te begrijpen die plaatsvindt in de **synagoge van Nazareth**, waar Jezus, het eeuwige ongeschapen Woord van God, voorleest uit het geschreven Woord van God, uit de profeet Jesaja meerbepaald die de komst van de Gezalfde van de Heer en Zijn Blijde Boodschap aankondigt. *"Het Schriftwoord dat gij zojuist gehoord hebt is thans in vervulling gegaan"*, vervolgt Jezus. En dan heeft Hij het niet alleen over deze specifieke passage van Jesaja, Hij heeft het ook over de Schrift in haar geheel: de Wet en de Profeten komen tot hun voltooiing, hun vervulling in Jezus Christus. Daarom wordt Christus

ook omgeven door Mozes en Elia, de Wet en de Profeten, de Heilige Schrift dus, wanneer Hij in Zijn **heerlijke gedaante verschijnt** aan Petrus, Jakobus en Johannes. *“Meester, het is goed voor ons hier te zijn”*, reageert Petrus en hij wil er zijn tent opslaan. Ja, laten ook wij samen zijn met Jezus, omringd door de Heilige Schrift.

Maar laten we niet vergeten dat onze getrouwheid aan het Woord van God ook **lijden** met zich zal meedragen. Door de transfiguratie wil Jezus Zijn leerlingen *“tegelijktijd voorbereiden op de schokkende gebeurtenis van Zijn lijden”* (Aperuit Illis 14). En de Transfiguratie, die wellicht plaatsvond op de laatste dag van het Loofhuttenfeest, doet ons ook onmiddellijk denken aan de eerste lezing, waar **Ezra het boek van de wet** aan het volk voorleest na hun terugkeer uit de Babylonische ballingschap als opening van het Loofhuttenfeest. Ja, *“de deportatie dreef hen uiteen, nu verzamelen ze zich ‘eensgezind’ rond de Heilige Schrift”*. En zo komen we opnieuw uit bij ons beginpunt: de eenheid van het Lichaam van Christus. Paus Franciscus schrijft: *“De Bijbel is het boek van het volk van God dat in zijn luisteren, van versnippering en verdeeldheid, overgaat in eenheid. Het Woord van God verenigt gelovigen en maakt hen tot één volk”*.

Merken we ook op dat het volk, juist in het *“aandachtig luisteren”* naar het Woord, *“de betekenis ontdekt van de doorstane gebeurtenissen”*, van de vervolging en het **lijden** in de ballingschap: het deed hen in tranen uitbarsten van ontroering. En Ezra zegt: *“Deze dag is aan de Heer, Uw God geweid. Gij moogt dus niet treurig zijn en niet wenen”*.

Denk hier ook aan de vreugde (Lc 24, 41) van de **Emmaüsgangers**. *“Aan deze angstige en ontgoochelde mensen onthult Christus zelf de betekenis van het Paasmysterie”*. Hij *“maakte hun geest toegankelijk voor het begrijpen van de Schriften”* (Lc, 24,45), volgens dewelke Christus moest lijden, sterven en opstaan.

Dierbare Christengelovigen, het antwoord op de beproevingen en het lijden van de laatste maanden zullen we zeker niet vinden op ons mobieltje, in de krant of op tv., *“niet in de stortvloed aan woorden van mensen, maar wel... in het éne Woord van God zelf”*, zoals Paulus schrijft (cf. 1 Tess. 2,13): ja: *“Zalig zij die naar het Woord van God luisteren en ernaar handelen”*. Zalig dus de armen, zalig de treurende, de zachtmoedigen, de vrede-stichters, de barmhartigen, de zuiveren van hart... *“Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt en lasterlijk van allerlei kwaad beticht....: verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.”* (cf. Mt 5)

Laten we om te eindigen onze blik richten naar de Heilige Maagd **Maria**, de Moeder Gods, de Moeder van het Woord. Zij leert ons waar we de echte vreugde kunnen vinden: namelijk in het stil luisteren naar Gods Woord. Juist door dit aandachtig luisteren naar het Woord van God dat voorgelezen werd in de synagoge, het Woord dat zij in haar gebed steeds meedroeg en het Woord dat in haar ziel Zijn woning vond, kon dit Woord van God vlees worden in haar schoot: *“Mij geschiedde naar Uw Woord”*.

Ook in de stilte van ónze ziel kan God Zijn Woord uitspreken en in deze stilte kunnen we dit Woord horen, het in ons opnemen en het samen met Maria in alle eeuwigheid overwegen. Amen.